

עתירה רחופה לבג"ץ לצו הביאס קורפוס: נער מחברון נעצר ונעלם

מאת משה ריינפלד

להעיר את האח הצעיר ביותר במשפחה ולוודא ציאו מהבית. בני המשפחה סיפרו כי הקטין, שהוא האח הצעיר, הוצא מהבית תוך צעקות ובעיטות בכל חלקי גופו. לאחר שהתמוטט שפיכו עליו החיילים מים ולקחו אותו מביתו ברכב צבאי, כשהוא כפות כידיו ולבוש בפגיזמה וכינעלי בית.

למשפחת הקטין לא נמסרה כל הורעה רשמית על המעצר, מה עילתו, ולאן נלקח העצור. כל ניסיונות המשפחה לברר מה עלה בגורלו ולמצוא את עקבותיו עלו בתוהו.

בא כוח העותרים טוען כי זו רק דוגמה לעשרות מקרים רומים המתרחשים מדי חודש, וכי זו הוכחה לקיומם של ליקויים קשים ביותר בנהלי ההודעה על מעצר. בין הליקויים שמונה בא כוח העותרים: אי קבלת גלייה מהעצור בתוך זמן סביר מיום מעצרו; רשימות חסרות של עצורים על לוחות המודעות של נפות המיינהל האזרחי; העדר רשימות של עצורים שהועברו ממתקן ההשגחה למתקן כליאה אחר; חוסר גישה לרשימות העצורים; אי-עריכת הרשימות הליקוי המרכזי הוא אימתן הוועדה בטלפון למשפחות העצורים או לעורכי הדין שלהם על עצם המעצר ועל מקום המעצר.

האגודה לזכויות האזרח, והמוקד להגנת הפרט עתרו אתמוול לבית המשפט הגבוה לצדק לתת ברחיפות צו הביאס קורפוס נגד מספר כרחות צה"ל בגדה בעניינו של קטין בן 17, תושב חברון, המוחזק כנראה במעצר כידי כוחות הכרסחון ומקום הימצאו אינו ידוע לכני משפחתו. כג"ץ מתבקש להורות למפקד הצבאי להביא את הקטין לפני בית משפט כדי שיאשר את מעצרו או ישחררו.

כג"ץ גם מתבקש להורות לכוחות הביטחון להנהיג נהלים חדשים בעניין ההודעה על מעצרים, שלפיהם יש להודיע בטלפון לכני המשפחה של כל עציר על רבו מעצרו ומקום הימצאו, ואם אי אפשר להודיע על כך בטלפון – למסור את ההודעה באופן אישי לאדם המקרוב לעציר.

הקטין שהעתירה עוסקת בו עוסק בצורפות בנות החכשיטים של משפחתו, ומתגורר בבית הוריו. בעתירה נטען, באמצעות ער"ד אליהו אברם, כי לפני כחמישה ימים בשעות הלילה המאוחרות נכנסו חיילים לבית המשפחה, ודרשו